

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

XXV. Aristobuli Judaei,

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

Joseph. libr. i. lito ergo fragmenta Scriptoris hujus apud Josephum; Israëlitici populi historiam à contra Apion.

Mōse traditam, quanquam fabulis aliquot infuscata, reperies. Sed & Mōsis ipsius meminit nominatim, quem leges Ebræis posuissè, & Olariphum esse dictum narrat, at genere Heliopoliten fuisse mentitur.

Philechori, XXIV. Meminit & Mōsis Philochorus Atheniensis, tanquam vetustissimi Ju-dæorum ducis. Id discimus ex Justini Paræneſi. Vixit autem Philochorus Ptolemaei Philopatoris temporibus.

Aristobuli Judei, XXV. Librorum Mōsis explanationem lucubravit Aristobulus Judæus, Peripateticus Philosophus. Unum de Septuaginta Interpretum numero fuisse comminicitur Anatolius apud Eusebium, quod temporum ratio non patitur; nam Ptolemaei Philometoris magister fuit, eique opus suum inscrisit, atque inde nonnulla profert Clemens Alexandrinus; nec alijs est ab eo cuius mentio fit libro Machabæorum postriore. Multum hic operæ ac studii in literis sacris posuit, & Ju-dæorum Legem plurimum Pythagora, Platon, ac Peripateticis Philolophis instrumenti ad veri disquisitionem subministrasse ostendit, & ante Ptolemaeum Philadelphum Græcam Mōsis interpretationem extitisse. Verba ipsius in volumina sua Clemens & Eusebius retulerunt.

Polemonis, XXVI. Ptolemaei Epiphanis ἦν floruit Polemon, è cuius Græcanica historia insignis afferit monumentum Africanus, de exitu Israëlitarum ex Ægypto. Africani verba ipsa & in Chronicis Canonibus, & in libris De præparatione Evangelica consecravit Eusebius. Mōsis ipsius, tanquam ducus Judaicæ gentis diferte meminisse Polemonem scribit Justinus in Paræneſi, & ex Justino Cyrillus adversus Julianum.

Eupolemi, XXVII. Subiectus huic Eupolemus, quem quoniam laudat apud Eusebium Alexander Polyhistor, sequitur antiquiore fuisse Sullæ temporibus. Certe hunc ipsum esse Eupolemum filium Johannis, quem ad Romanos foederis incendi causa misit Judas Machabæus, multa persuadere possunt; nam & tempora congruunt; et enim quinto Demetrii Soteris anno, Ptolemaei vero Evergetis duodecimo videtur historiam suam contexuisse, ut apparet ex ἀρχαιοτητι ab illo petita, quam notat Clemens Alexandrinus. Unicum me moverit Josephi Ἰουρανοῦ, quo inter Græcos locat Eupolemum & Philonem Seniorem, & Libros Sacros neutiquam ipfis lectos fuisse fatetur. Sed tamen videtur Græcos eos dixisse, quia Hellenistæ erant. Ait deinde non potuisse ipsos sancta Volumina satis accurate persequi, quia propter lingue sanctæ ignorantem, quam pauci omnino hoc ἦν callebant, ad exemplaria Ebraica non poterant recurrere. Fieri sane potuit, ut cum animum appulerunt ad scribendam historiam, non tam Veterum commentariis, & priscis inhærenter memoris, quam Traditionibus ταῦτα διδόντος, vel famigerationibus: quod scriptores faciunt nimis multi. Quid si aperte dicamus hic halucinatum Josephum, cum inter Græcos Eupolemum recenset, quem Hieronymus Judæum fuisse asseverat, perinde ut Aristobulum & Demetrium? Sed & in hoc Demetrio errasse videtur Josephus, cum Phalereum cum esse putavir, qui longe alius est, Judæus nempe, & qui de Ju-dæorum regibus scripsit, ut mox declarabimus. Eupolemum Mōsis & Judaicæ gentis antiquitatem retulisse in literas, itidem ut à Josepho factum est, tradit ibidem Hieronymus. Illustra ejus fragmenta profert apud Eusebium isquem dixi Polyhistor. Mōsem ille alicubi scriptis primū sapientem fuisse, cum tamen Abrahamum reliquos sapientia præstitisse antea dixisset. Sed notable imprimis habet illud, falsum licet, Judæis primum Mōsem literas tradidisse, Judæos Phœnicibus, Phœnices Græcis. Verius hoc adjicit, primum leges Judæis Mōsem posuisse.

Demetrii Iudai- XXVIII. Celebratur quoque ab Alexandro Polyhistore apud Eusebium Demetrius quidam, quem Judæum fuisse, itidem ut Aristobulum & Eupolemum, indicat Hieronymus, & Mōsis ac Ju-dæorum ἀρχαιοτητας demonstrasse, quemadmodum à Josepho factum est. Librum de Ju-dæorum regibus fortasse significat, quem ab ipso lucubratum esse memor Clemens Alexandrinus. Quibus temporibus vixerit, ignoratur vulgo. Mihi certe constat inter Ptolemaei quarti, sive Philopatoris, & Ptolemaei Lathyri ætatem floruisse. Hujus enim ætate vixit Alexander Polyhistor, à quo citatur; illius vero meminit Demetrius ipse in fragmendo quod afferit Clemens Alexandrinus. Longe ampliora hoc fragmenta, ex Alexandri illius libris de prompta, servavit Eusebius, quibus Jacobi profectio in Mefopotamiam, & reliqui ipsius, filiorumque ac nepotum casus ad mortem usque continentur; necnon & Mōsis fuga in Madian ad Jethronem, ejusque cum Sephora conjugium; ac mirifica item virtus, qua amaros fontes concredo ligno dulces effecit in Mara; unde in Elim profectus est, ubi duodecim fontes & septuaginta palmas reperit. Atque haec accurate ad Scripturae veritatem exæcta sunt. Perperam, ut dixi supra, confunditur à Josepho Demetrius ille Ju-

Euseb. Præp.

Evang. libr. 9.

cap. 17, 26, 30,

& seq.

Hier. De script. Eccl. in Clement. Alex.

Euseb. Præp.

Evang. libr. 9.

cap. 17, 26, 30,

& seq.

Clem. in Cle-

ment. Alex.

Clem. Alex.

Strom. i.

Euseb. Præp.

Evang. libr. 9.

cap. 21, & 29.

Joseph. libr. i.